

Galleri Apoteket, Roma

Compatibility

Astrid Kajsa Nylander

Sun, wind and water

On the paintings of Astrid Kajsa Nylander

Anyone who has travelled by boat between Gotland and the mainland has looked at the sea through windowpanes with rounded corners. The windows have a characteristic metal frame, attached with visible screws; an image we associate with vessels and movement.

Recently, this soft rectangle has taken on a new meaning, as it is also the shape of a smartphone screen. The familiar outline has become the basis for much of our daily communication, and many artists use their phones as a natural part of their studio practice. The screen is a place where we encounter and create art, in image feeds from colleagues, friends, galleries and art museums.

Astrid Kajsa Nylander has also been drawn to the rounded rectangle. Through this shape she lets us look at a silent, perhaps threatening or, in any case, vague panorama. Secure in the belief that behind the rounded glass we are safe, dry, and warm.

The colours she uses are reminiscent of the Swiss artist Pipilotti Rist (b. 1962), known for her moving images where blood red meets lemon yellow, grass green and deep pink magenta – but also of historical painters at Skagen, who 150 years ago were fascinated by the almost supernatural light that the setting sun created over the beach and sea, at once frightening and enticing.

Sol, vind och vatten

Några ord om Astrid Kajsa Nylanders måleri

Alla som tagit båten mellan Gotland och fastlandet har betraktat havet genom fönsterglas med rundade hörn. Rutorna har en ram av metall, fäst med synliga skruvar; ett uttryck vi associerar med farkoster och rörelse.

På sistone har denna mjuka rektangelform fått en ny slags laddning, eftersom den också är telefonskärmens. Via dessa bekanta konturer kommunicerar vi med varandra, och många konstnärer använder telefonen som ett självklart redskap i ateljén. Skärmen är en plats där vi möter och skapar konst; i bildflöden från kollegor, vänner, gallerier och konstmuseer.

Rektangeln med rundade hörn lockar också Astrid Kajsa Nylander. Genom denna form låter hon oss betrakta ett stumt, måhända hotfullt, eller åtminstone svårdefinierat panorama; trygga i övertygelsen om att vi bakom det rundade glaset är säkra, torra och varma.

Färgerna hon använder leder tankarna till schweiziska Pipilotti Rist (f. 1962), bekant för sina rörliga bilder där blodrött möter citrongult, gräsgrönt och djuprosa magenta – men även till historiska målarkollegor på Skagen, som för 150 år sedan fascinerades av det nästintill övernaturliga ljus som den nedåtgående solen skapade över strand och hav, på en gång skrämmande och lockande.

Också Astrid Kajsa Nylander blev som barn förhäxad av lyskraften i Skagenmålarnas färger, likt dem i Michael

Macaoon (2023) oil and aluminum on linen, 170 × 100 cm

Anchers *Promenad på stranden* från 1896. En nutida parallell finns förstas i skärmens ljusstarka bilder, upplysta bakifrån – och med oemotståndlig dragningskraft.

I hennes konstnärskap återkommer ofta naturen och dess krafter: sol, vind och vatten. Trots att dessa energier utgör grunden för allt liv på vår planet, har vi människor under lång tid fortsatt exploatera och överbelastat dem – och lever nu med följderna.

För 300 år sedan den reste den tysk-holländska konstnären Maria Sibylla Merian (1647-1717) till sydamerikanska Surinam för att, i vetenskapligt syfte, studera dess djur och natur. Uppdraget kom från kolonialmakten Nederländerna, som ville kartlägga platsens naturresurser. Hennes bilder av surinamesisk växtlighet och insekter vittnar om en högst levande biotop, skildrad med ett konstnärligt uttryck fjärran forskningens kyligt registrerande blick. Grunnade Maria Sibylla Merian på, vilka konsekvenser hennes kartläggning skulle få? Kunde Surinams rika flora och fauna överleva den rovgiriga kolonisationspolitiken?

När insekter dyker upp i Astrid Kajsa Nylanders konst, påminner de om hur global kapitalism fortsätter ha förödande effekter på våra liv och miljö. Hon låter fjärilar från konsthistorien möta nutida blåvingar, utrotningshotade och nyligen nära att stoppa Cementas utvidgning på Gotland. Dessa fjärilar blir, liksom Maria Sibylla Merians skalbaggar och tusenfotingar, uråldriga vittnen till jordklotets eskalerande förfall.

Sol, vind och vatten är grundläggande förutsättningar för den sorts växter som konsthistoriens målare sedan sekler använt. Viktigast har linne varit, för att väva målarduk, och olivolja – som blandats med pigment till oljefärg. I serien *Minijobs* anknyter Astrid Kajsa Nylander till dukens textila kvaliteter och dess starka förbindelse till gobelänger, vävnader och sömnad; konstnärliga metoder som alltid varit närvarande i hennes måleri.

Idag använder vi sol, vind och vatten för att skapa elektricitet,

Panorama (2023) oil and aluminum on linen, 170 x 300 cm

As a child, Astrid Kajsa Nylander was also enchanted by the luminosity of the colours of the Skagen painters, like those in Michael Ancher's *A Stroll on the Beach* from 1896. A more contemporary counterpart is of course found in the bright images of our screens, backlit – and with irresistible appeal.

Nature and its elements – sun, wind, and water – are often recurring themes in her work. Although these forces are the basis for all life on our planet, humans have long continued to exploit them – and are now living with the consequences.

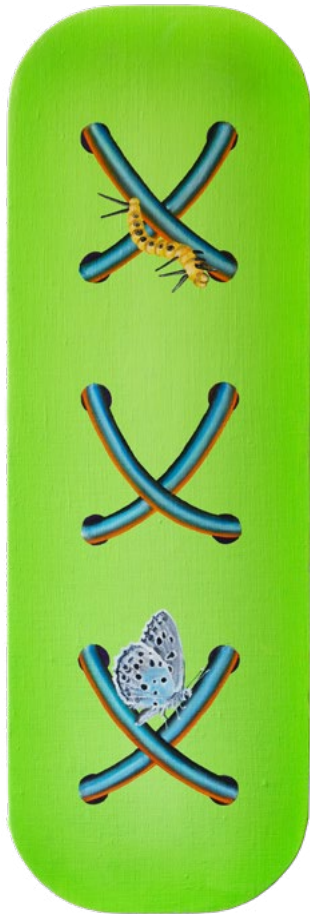
300 years ago, the German-Dutch artist Maria Sibylla Merian (1647–1717) travelled to the South American country of Suriname to study its animals and nature for scientific purposes. She was commissioned by the colonial power, the Netherlands, to map the natural resources of the area. Her images of Surinamese vegetation and insects indicate a highly vibrant biotope, depicted with a style far removed from the cool, registering gaze of science. Did Maria Sibylla Merian consider the consequences of her work? Would Suriname's rich flora and fauna be able to withstand the predatory colonial policies?

When insects appear in Astrid Kajsa Nylander's work, they remind us of the devastating effects global capitalism continues to have on our lives and environment. She lets butterflies from art history meet contemporary blue wings, an endangered species which recently almost stopped the expansion of Cementa, Sweden's largest cement manufacturer, on Gotland. These butterflies, like Maria Sibylla Merian's beetles and centipedes, become ancient witnesses to the escalating decline of the planet.

The plants that painters have relied on for material for centuries all need sun, wind, and water. The most essential of them have been linen – for weaving canvas – and olive oil, which is mixed with pigment to make oil paint. In the series *Minijobs*, Astrid Kajsa Nylander refers to the textile qualities of

Internally inconsistent (2023) oil on linen, 170 × 50 cm

apple-green minijob #4
(2023) oil on linen
60 x 20 cm

the canvas and its strong connection to tapestries, fabrics and sewing; artistic methods that have always been present in her painting.

Today, we use sunlight, wind, and water to create electricity, which we need in order to remain online. Although many of us conceive of electricity as an invisible force, its significance becomes highly material and tangible when we look at the rectangle of the screen – a paradox that Astrid Kajsa Nylander returns to in her paintings. At the same time, painting is perhaps the artistic medium most favoured by the algorithms, giving it significant online potential.

Astrid Kajsa Nylander's scenes from a chilly marine landscape may at first glance seem comforting and reassuring – we are looking at it all from a safe place, a place where there is still electricity, light and heating – but soon they appear more ominous, in their emptiness and lack of living creatures.

It's hard to quell that nagging feeling inside. Our way of life is not compatible with a viable future. Will humanity succeed in emancipating itself from the desires that have flourished in Western modernity? Raise your eyes, look towards the light and the horizon – the answer is somewhere out there.

Linda Fagerström

som ju är förutsättningen för att kunna vara uppkopplad. Trots att elektricitet för många av oss framstår som en osynlig kraft, blir dess betydelse högst materiell och påtaglig när vi betraktar skärmens rektangel – en paradox som Astrid Kajsa Nylander återkommer till i sitt måleri. Samtidigt är måleri det konstnärliga medium som premieras av nätets algoritmer och har störst digital cirkulationskraft.

Astrid Kajsa Nylanders utblickar mot ett marint, kyligt landskap kan först upplevas bringa tröst och försäkran, vi betraktar ju det hela från en trygg plats, ett ställe där elektronik, ljus och värme ännu fungerar – men ganska snart upplevs det skrämmande i sin tomhet och avsaknad av levande varelser.

Det är svårt att döva de frågor som maler inombords. Vårt sätt att leva är inte förenligt med en fungerande framtid. Kommer mänskligheten lyckas frigöra sig från de begär som frodats i den västerländska moderniteten? Lyft blicken, rikta den mot ljuset och horisonten – någonstans där finns svaret.

Linda Fagerström

pink minijob #7 (2023)
oil on linen
65 x 25 cm

Crop #1 (2023) oil on linen, 50 x 50 cm

Compatibility (2023) oil and bronze on linen, 50 x 50 cm

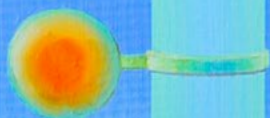

Bounce (2023) oil on linen, 50 x 40 cm

Diorama (2023) oil and aluminum on linen, 50 x 54 cm

Compatibility 1 – 16 juli 2023

Galleri Apoteket, Roma Kungsgård, Gotland

Text: Linda Fagerström,

Engelsk översättning: Christine Antaya

Grafisk form & foto: Astrid Kajsa Nylander

Tryck: LaserTryk, Aarhus

Utställningen arrangeras med stöd av
Riksförbundet Sveriges Konstföreningar och Kulturrådet

© Astrid Kajsa Nylander